

Verordnungsblatt

für das Generalgouvernement

Dziennik Rozporządzeń
dla Generalnego Gubernatorstwa

1941	Ausgegeben zu Krakau, den 30. April 1941 Wydano w Krakau (Krakowie), dnia 30 kwietnia 1941 r.	Nr. 37
-------------	--	---------------

Tag dzień	<u>Inhalt / Treść</u>	Seite strona
22. 4. 41	Verordnung über die Torfausbeutung im Generalgouvernement	235
	Rozporządzenie o eksploatacji torfu w Generalnym Gubernatorstwie	235
22. 4. 41	Verordnung über die Bekämpfung übertragbarer Tierseuchen	237
	Rozporządzenie o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych	237
22. 4. 41	Zweite Verordnung zur Änderung und Ergänzung der polnischen Bestimmungen über die Herstellung und den Vertrieb pharmazeutischer Spezialitäten	238
	Drugie rozporządzenie celem zmiany i uzupełnienia polskich przepisów o wyrobie i obrocie specyfików farmaceutycznych	238
21. 4. 41	Erste Durchführungsvorschrift zur Verordnung vom 31. August 1940 über die Be- handlung feindlichen Vermögens (Verwaltung von Unternehmen, die unter feindlichem Einfluss stehen)	240
	Pierwsze postanowienie wykonawcze do rozporządzenia z dnia 31 sierpnia 1940 r. o traktowaniu majątku nieprzyjacielskiego (Zarząd przedsiębiorstw, pozostają- cych pod wpływem nieprzyjacielskim)	240

Verordnung über die Torfausbeutung im Generalgouvernement.

Vom 22. April 1941.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

Zuständigkeitsregelung.

(1) Die gesamte Torfausbeutung und die Verarbeitung des Torfs in Torfmüll- und Torfstreubetrieben sowie in Torfverschmelzungs-, Torfverkokungs- und Torfvergasungsanlagen unterliegen der Aufsicht und dem Weisungsrecht der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Forsten). Diese kann insbesondere je nach Bedarf alle Torfvorkommen, die mit Rücksicht auf den Flächeninhalt und die Mächtigkeit des Torfs als ausbeutungsfähig anzusehen sind, für die Ausbeutung bestimmen, erforderlichenfalls unter Anordnung der Ausbeutung bisher nicht in Angriff genommener Torfflächen. Sie kann auch im Interesse der Landeskultur die weitere Ausbeutung von Torfvorkommen untersagen oder an Auflagen knüpfen.

Rozporządzenie o eksploatacji torfu w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 22 kwietnia 1941 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kancelerza Rzeszy Niemieckiej z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

Ustalenie właściwości.

(1) Całkowita eksploatacja torfu i przeróbka torfu w przedsiębiorstwach wyrobu mialu torfowego i ściółki torfowej, jak również w zakładach dla suchej destylacji torfu, skoksowania torfu i dla pozyskania gazu z torfu, podlegają nadzorowi Rządu Generalnego Gubernatorstwa (Głównego Wydziału Lasów), który ma prawo udzielania wskazówek. Może on w szczególności zależnie od potrzeby przeznaczyć do eksploatacji wszelkie pokłady torfu, które ze względu na powierchnię i grubość pokładu torfu uważać należy za nadające się do eksploatacji, w razie potrzeby przez zarządzenie eksploatacji dotąd nie wyzyskiwanych pokładów torfowych. W interesie kultury rolnej może on także zabronić dalszej eksploatacji pokładów torfowych lub uzależnić od warunków.

(2) Die weitere Verarbeitung des Torfs und seine Verteilung unterliegen der Aufsicht und dem Weisungsrecht der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Wirtschaft).

(3) Über Beschaffung, Verteilung, Lagerung, Absatz und Verbrauch des Torfs als Brennstoff bestimmt die Bewirtschaftungsstelle für Kohle im Generalgouvernement.

§ 2

Genehmigungspflicht.

(1) Die Torfausbeutung bedarf der schriftlichen Genehmigung des Kreishauptmanns (Forstaufsichtsamts), sofern eine zusammenhängende, die Grösse von zwei Hektar überschreitende Torfmoorfläche auszubeuten ist. Der Antrag auf Genehmigung hat auf einem vorgeschriebenen Formblatt zu erfolgen, das beim Kreishauptmann (Forstaufsichtsamt) anzufordern ist.

(2) Erreicht die auszubeutende Fläche nicht die Grösse von 2 ha, so ist die beabsichtigte Torfausbeutung dem Kreishauptmann (Forstaufsichtsamt) schriftlich anzuzeigen.

§ 3

Sammelantrag.

Für Torfmoorflächen, die durch die bisherige Ausbeutung in der Oberfläche so zerstört sind, dass sie weder einer im Sinne dieser Verordnung planmässigen noch irgendeiner anderen wirtschaftlichen Nutzung zugeführt werden können, kann der Bürgermeister (Vogt), in dessen Gemeinde der Hauptteil des Torfmoores liegt, für die einzelnen Torferzeuger einen listenmässigen Sammelantrag auf Fortsetzung der bisherigen Torfausbeutung stellen.

§ 4

Nutzungsplan.

Für die Ausbeutung von Torfmoorflächen in Grösse von 10 ha an ist ein Nutzungsplan für eine Zeit bis zu fünf Jahren aufzustellen. Dieser ist zusammenn mit einer gutachtlichen Äusserung des Amtes für Bodenforschung im Generalgouvernement über die Vorräte und die Beschaffenheit der Torfmoorfläche einzureichen.

§ 5

Genossenschaften und Verbände.

(1) Sämtliche Eigentümer von Torfmoorflächen können sich zu Genossenschaften zusammenschliessen oder zu Verbänden oder Genossenschaften mit folgenden Zwecken zusammenschliessen werden

1. zur Durchführung planmässiger Entwässerung (Wasser- und Bodenverbände);
2. zur wirtschaftlichen Ausbeute des Torfmoores im Wege der Eigenherzeugung (Erzeugergenossenschaften);
3. zur gemeinsamen Verpachtung des Torfmoores zum Zwecke der wirtschaftlichen Ausbeutung durch einen Unternehmer (Verpachtungsgenossenschaften).

(2) Von einer Erzeuger- oder Verpachtungsgenossenschaft können die Eigentümer mit mindestens 10 ha zusammenhängender und innerhalb der Genossenschaftsfläche liegender Torfmoorfläche herausgelassen werden, wenn sie in der Lage sind, selbst eine wirtschaftliche Torfausbeutung durchzuführen oder durch einen leistungsfähigen Pächter durchführen zu lassen und wenn durch ihr Fernbleiben aus der Genossenschaft nicht die Ausbeutung des genossenschaftlichen Torfmoores nachteilig beeinträchtigt wird.

(2) Dalsza przeróbka torfu i jego rozdział podlegają nadzorowi oraz odbywają się według wskazań Rządu Generalnego Gubernatorstwa (Głównego Wydziału Gospodarki).

(3) Postanowienia o dostarczeniu, rozdziale, magazynowaniu, zbyciu i zużyciu torfu, jako materiału opałowego, wydaje urząd gospodarowania węglem w Generalnym Gubernatorstwie.

§ 2

Obowiązek uzyskania zezwolenia.

(1) Do eksploatacji torfu wymagane jest pisemne zezwolenie Starosty Powiatowego (urzędu nadzoru lasów), o ile łączna powierzchnia torfowiska, przeznaczonego do eksploatacji, wynosi więcej niż dwa hektary. Wniosek o zezwolenie należy postawić na przepisany formularz, którego należy zażądać od Starosty Powiatowego (urzędu nadzoru lasów).

(2) Jeżeli powierzchnia, przeznaczona do eksploatacji, nie osiąga wielkości 2 ha, należy zamierzoną eksploatację torfu zgłosić pisemnie Staroście Powiatowemu (urzędowi nadzoru lasów).

§ 3

Wniosek zbiorowy.

Odnosnie do torfowisk, które skutkiem dotychczasowej eksploatacji na swej powierzchni tak zostały zniszczone, że nie nadają się ani do planowego w myśl niniejszego rozporządzenia, ani do jakiegokolwiek innego gospodarczego użytkowania, może burmistrz (wójt), w którego gminie leży główna część torfowiska, złożyć sporządzony w formie listy wniosek zbiorowy dla poszczególnych eksploatorów torfowych o kontynuowanie dotychczasowej eksploatacji torfu.

§ 4

Plan użytkowania.

Dla eksploatacji torfowisk o obszarze 10 ha i powyżej, należy sporządzić plan użytkowania na okres do pięciu lat, który winien być przedłożony wraz z orzeczeniem opiniodawczym urzędu dla badania gleby w Generalnym Gubernatorstwie o zapasach i jakości torfowiska.

§ 5

Spółdzielnie i związki.

(1) Wszyscy właściciele torfowisk mogą się łączyć w spółdzielnie albo mogą być złączeni w związki lub spółdzielnie z następującymi celami

1. dla przeprowadzenia planowego odwodnienia (związki wodne i gruntowe);
2. dla gospodarczej eksploatacji torfowiska drogą własnej produkcji (spółdzielnie producentów);
3. dla wspólnego wydzierżawienia torfowiska w celu gospodarczej eksploatacji przez przedsiębiorcę (spółdzielnie wydzierżawiające).

(2) Właściciele co najmniej 10 ha zwartego, leżącego w obrębie obszaru spółdzielni torfowiska, mogą być niewłączeni do spółdzielni producentów lub wydzierżawiającej, o ile są w stanie sami przeprowadzić gospodarczą eksploatację torfu lub polecić przeprowadzenie zdolnemu do tego przedsiębiorcy oraz, jeżeli przez ich niewłączenie do spółdzielni eksploatacja torfowiska spółdzielczego nie dozna uszczerbku.

(3) Die Genehmigung oder Bildung einer Genossenschaft, die Prüfung der Satzungen, die Ernennung des Vorstandes und die Beaufsichtigung der Genossenschaft sowie eine etwaige Umbildung oder Auflösung derselben nimmt der Kreishauptmann (Stadthauptmann) vor. Die Bildung von Wasser- und Bodenverbänden erfolgt durch den Kreishauptmann (Stadthauptmann) — Wasserwirtschaftsinspektion.

§ 6

Torfverband.

(1) Sämtliche Torfausbeuter und die Torfmüll- und Torfstreubetriebe sowie alle Betriebe, in denen Torfverschmelzung, Torfverkoksung und Torfvergassung vorgenommen wird, können durch die Regierung des Generalgouvernements in einem Torfverband zusammengefasst werden.

(2) Die Aufgaben dieses Torfverbandes werden durch Satzungen festgelegt.

(3) Der Torfverband kann von seinen Mitgliedern nach Massgabe eines von der Regierung des Generalgouvernements anzuordnenden Tarifes Gebühren erheben.

§ 7

Strafvorschriften.

(1) Wer dieser Verordnung zuwiderhandelt, wird mit Geldstrafe bis zu 1000 Zloty, im Nichtbeitreibungsfalle mit Haft bis zur Höchstdauer von 3 Monaten bestraft. Für das Verfahren gelten die Bestimmungen der Verordnung über das Verwaltungsstrafverfahren im Generalgouvernement vom 13. September 1940 (VBlGG. I S. 300). Den Strafbescheid erlässt die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Forsten).

(2) Erscheint eine Bestrafung im Verwaltungsstrafverfahren nicht ausreichend, so gibt die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Forsten) die Sache an die deutsche Anklagebehörde ab. Das Gericht kann auf Gefängnisstrafe und auf Geldstrafe oder auf eine dieser Strafen erkennen.

§ 8

Inkrafttreten.

Diese Verordnung tritt am 1. Mai 1941 in Kraft.

Krakau, den 22. April 1941.

Der Generalgouverneur
Frank

(3) Zezwolenia lub utworzenia spółdzielni, badania statutów, mianowania zarządu oraz nadzoru nad spółdzielnią, jak również jej ewentualnej zmiany lub jej rozwiązania dokonuje Starosta Powiatowy (Miejski). Utworzenie związków wodnych i gruntowych następuje przez Starostę Powiatowego (Miejskiego) — inspekcję gospodarki wodnej.

§ 6

Związek torfowy.

(1) Wszyscy eksploatatorzy torfu oraz przedsiębiorstwa dla wyrobu miazgi torfowej i ściółki torfowej jak również wszystkie zakłady, w których przeprowadza się suchą destylację torfu, skokowanie torfu i pozyskiwanie gazu torfowego, mogą być złączeni przez Rząd Generalnego Gubernatorstwa w związek torfowy.

(2) Zadania tego związku torfowego określają statuty.

(3) Związek torfowy może pobierać od swoich członków opłaty według taryfy, którą winien ustalić Rząd Generalnego Gubernatorstwa.

§ 7

Przepisy karne.

(1) Kto wykrocza przeciw niniejszemu rozporządzeniu, podlega grzywnie do 1000 złotych, a w razie nieściągłości karze aresztu najwyżej do 3 miesięcy. Odnośnie do postępowania obowiązują postanowienia rozporządzenia o postępowaniu karno-administracyjnym w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 13 września 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 300). Orzeczenie karne wydaje Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Lasów).

(2) Jeżeli ukaranie w postępowaniu karno-administracyjnym wydaje się niewystarczającym, to Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Lasów) odstępuje sprawę niemieckiej władzy oskarżenia. Sąd może orzec karę więzienia i grzywnę lub jedną z tych kar.

§ 8

Wejście w życie.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 maja 1941 r.

Krakau (Kraków), dnia 22 kwietnia 1941 r.

Generalny Gubernator
Frank

Verordnung**über die Bekämpfung übertragbarer Tierseuchen.**

Vom 22. April 1941.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

Der Artikel 20 der Verordnung des Präsidenten des ehemaligen polnischen Staates vom 22. August 1927 über die Bekämpfung übertragbarer Tierseuchen (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 77 Pos. 673) wird wie folgt geändert;

Rozporządzenie**o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych.**

Z dnia 22 kwietnia 1941 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kancelerza Rzeszy Niemieckiej z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

Artykuł 20 rozporządzenia prezydenta byłego państwa polskiego z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673) zmienia się jak następuje:

1. unter Buchstabe n ist statt „Schweineseuche und Schweinepest“ zu setzen:
„n) Schweinepest und ansteckende Schweine-
lähme (Teschener Krankheit)“;
2. unter Buchstabe q ist anzufügen:
q) Faulbrut und Milbenseuche der Bienen.

§ 2

Diese Verordnung tritt am 1. Mai 1941 in Kraft.

Krakau, den 22. April 1941.

Der Generalgouverneur
Frank

1. pod literą n należy zamiast „pomór i zarazę świń“ umieścić:
„n) zarazę świń i zaraźliwy paraliż świń (za-
razę cieszyńską)“;
2. pod literą q należy dodać:
q) zgnilec i choroba roztoczowa pszczół.

§ 2

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 maja 1941 r.

Krakau (Kraków), dnia 22 kwietnia 1941 r.

Generalny Gubernator
Frank

Zweite Verordnung

zur Änderung und Ergänzung der polnischen Bestimmungen über die Herstellung und den Vertrieb pharmazeutischer Spezialitäten.

Vom 22. April 1941.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

Artikel I.

Der § 7 der Verordnung über die Herstellung und den Vertrieb pharmazeutischer Spezialitäten vom 30. Juni 1926 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 70 Pos. 406) ist künftig in folgender Fassung anzuwenden:

(1) Jede pharmazeutische Spezialität muss mit einem Etikett versehen sein. Dieses muss enthalten

1. die Bezeichnung des Präparats;
2. den Namen der Firma oder der Person, der die Genehmigung zur Herstellung erteilt wurde, sowie die Bezeichnung und Anschrift des Herstellers;
3. die Bestandteile in gebräuchlicher pharmazeutischer Bezeichnung in lateinischer Sprache ohne Kürzungen und, wenn sie stark wirkende Mittel enthält, die Gewichtsmenge;
4. eine allgemeine Gebrauchsanweisung in deutscher und polnischer Sprache;
5. die Registernummer;
6. einen entsprechenden Vermerk in deutscher und in polnischer Sprache, wenn das Präparat nur auf Grund ärztlicher Verordnung ausgegeben werden darf;
7. den Verkaufspreis in Zlotywährung.

(2) Die Gebrauchsanweisung kann auch dem Inhalt der Verpackung beigelegt werden.

(3) Werden der Packung Werbedrucke oder Beschreibungen des Präparats beigelegt, so müssen auch diese in deutscher und in polnischer Sprache abgefasst sein.

Artikel II.

§ 1

Packungen, die den Vorschriften des Art. I nicht entsprechen, können bis zum 1. April 1942 aufgebraucht werden. Solchen Packungen muss aber eine Gebrauchsanweisung in deutscher Sprache beiliegen oder an der Umhüllung dauerhaft befestigt sein.

Drugie rozporządzenie

celem zmiany i uzupełnienia polskich przepisów o wyrobie i obrocie specyfików farmaceutycznych.

Z dnia 22 kwietnia 1941 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kancelarza Rzeszy Niemieckiej z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

Artykuł I.

§ 7 rozporządzenia o wyrobie i obrocie specyfików farmaceutycznych z dnia 30 czerwca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 70 poz. 406) należy w przyszłości stosować w następującym brzmieniu:

(1) Każdy specyfik farmaceutyczny musi być zaopatrzonej w etykietę, która musi zawierać:

1. nazwę preparatu;
2. nazwę firmy lub osoby, której udzielono zezwolenia na wyrób oraz nazwę i adres wytwórcy;
3. części składowe w używanej nomenklaturze farmaceutycznej w języku łacińskim bez skrótów, a jeżeli zawiera silnie działające środki, również ilości ciężarowe;
4. ogólny sposób użycia w języku niemieckim i polskim;
5. numer rejestru;
6. odpowiednią uwagę w języku niemieckim i polskim, jeżeli preparat wolno wydawać jedynie z przepisu lekarza;
7. cenę sprzedaży w walucie, opiewającej na złote.

(2) Sposób użycia może być również załączony do zawartości opakowania.

(3) Jeżeli do opakowania dołączone są druki reklamowe lub opisy preparatu, to i te muszą być ujęte w języku niemieckim i polskim.

Artykuł II.

§ 1

Opakowania, nie odpowiadające przepisom art. I, mogą być używane do dnia 1 kwietnia 1942 r. Do opakowań takich musi być jednak dołączony sposób użycia w języku niemieckim albo w trwały sposób przymocowany do bezpośrednio opakowania.

§ 2

(1) In deutschen Apotheken können alle reichsdeutschen pharmazeutischen Spezialitäten an Deutsche abgegeben werden, auch wenn diese im Generalgouvernement nicht registriert und die Etikettierung und Beschreibung des Präparats nicht den Vorschriften des Art. I entspricht.

(2) Dasselbe gilt für die Belieferung deutscher Krankenhäuser mit reichsdeutschen pharmazeutischen Spezialitäten.

§ 3

(1) Für die Registrierung pharmazeutischer Spezialitäten gemäss § 6 der Verordnung über die Herstellung und den Vertrieb pharmazeutischer Spezialitäten vom 30. Juni 1926 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 70 Pos. 406) wird eine einmalige Gebühr erhoben. Die Gebühr beträgt

1. für Registrierung einer Packungsgrösse einer pharmazeutischen Spezialität 1 000 Zloty
2. für Registrierung einer weiteren Packungsgrösse unter derselben Registernummer. 500 Zloty

(2) Die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Innere Verwaltung — Abteilung Gesundheitswesen) kann in Einzelfällen die Gebühr ermässigen oder die gebührenfreie Registrierung anordnen.

Artikel III.

§ 1

(1) Jede Zuwiderhandlung gegen die Bestimmungen dieser Verordnung und der Verordnung über die Herstellung und den Vertrieb pharmazeutischer Spezialitäten vom 30. Juni 1926 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 70 Pos. 406) sowie der Verordnung zur Änderung und Ergänzung der polnischen Bestimmungen über die Herstellung und den Vertrieb pharmazeutischer Spezialitäten vom 22. April 1940 (VBlGG. I S. 136) wird im Verwaltungsstrafverfahren nach Massgabe der Verordnung über das Verwaltungsstrafverfahren im Generalgouvernement vom 13. September 1940 (VBlGG. I S. 300) geahndet.

(2) Den Strafbescheid erlässt der Kreishauptmann (Stadthauptmann).

§ 2

Erscheint eine Bestrafung im Verwaltungsstrafverfahren nicht ausreichend, so gibt der Kreishauptmann (Stadthauptmann) die Sache an die deutsche Anklagebehörde ab. Das Gericht kann auf Geldstrafe bis zu 5 000 Zloty erkennen.

Artikel IV.

(1) Diese Verordnung tritt am 1. Juni 1941 in Kraft.

(2) In demselben Zeitpunkt tritt § 21 der Verordnung über die Herstellung und den Vertrieb pharmazeutischer Spezialitäten vom 30. Juni 1926 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 70 Pos. 406) ausser Kraft.

Krakau, den 22. April 1941.

Der Generalgouverneur
Frank

§ 2

(1) W aptekach niemieckich można Niemcom wydawać wszystkie niemieckie specyfiki farmaceutyczne z Rzeszy, nawet jeżeli nie są w Generalnym Gubernatorstwie rejestrowane, a etykieta i opis preparatu nie odpowiadają przepisom art. I.

(2) To samo obowiązuje odnośnie do dostaw niemieckich specyfików farmaceutycznych z Rzeszy dla szpitali niemieckich.

§ 3

(1) Za rejestrację specyfików farmaceutycznych według § 6 rozporządzenia o wyrobie i obrocie specyfików farmaceutycznych z dnia 30 czerwca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 70 poz. 406) pobiera się jednorazową opłatę. Opłata wynosi

1. za rejestrację jednej wielkości opakowania specyfiku farmaceutycznego 1000 złotych
2. za rejestrację dalszej wielkości opakowania pod tym samym numerem rejestru 500 złotych

(2) Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Spraw Wewnętrznych — Wydział Spraw Zdrowotnych) może w poszczególnych wypadkach obniżyć opłatę lub zarządzić rejestrację wolną od opłat.

Artykuł III.

§ 1

(1) Każde wykroczenie przeciw postanowieniom niniejszego rozporządzenia oraz rozporządzenia o wyrobie i obrocie specyfików farmaceutycznych z dnia 30 czerwca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 70 poz. 406), jak również rozporządzenia celem zmiany i uzupełnienia polskich przepisów o wyrobie i obrocie specyfików farmaceutycznych z dnia 22 kwietnia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 136) karane będzie w postępowaniu karno-administracyjnym, stosownie do rozporządzenia o postępowaniu karno-administracyjnym w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 13 września 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 300).

(2) Orzeczenie karne wydaje Starosta Powiatowy (Miejski).

§ 2

Jeżeli ukaranie w postępowaniu karno-administracyjnym wydaje się niewystarczające, to Starosta Powiatowy (Miejski) odstępuje sprawę niemieckiej władzy oskarżenia. Sąd może orzec grzywnę do wysokości 5 000 złotych.

Artykuł IV.

(1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1941 r.

(2) Równocześnie uchyla się § 21 rozporządzenia o wyrobie i obrocie specyfików farmaceutycznych z dnia 30 czerwca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 70 poz. 406).

Krakau (Kraków), dnia 22 kwietnia 1941 r.

Generalny Gubernator
Frank

Erste Durchführungsvorschrift

zur Verordnung vom 31. August 1940 über
die Behandlung feindlichen Vermögens
(Verwaltung von Unternehmen, die unter
feindlichem Einfluss stehen).

Vom 21. April 1941.

Allgemeine Grundsätze.

1. Zweck des Fünften Abschnitts der Verordnung über die Behandlung feindlichen Vermögens vom 31. August 1940 (V.BIGG. I S. 265) ist es, durch die Einsetzung eines Verwalters das Vermögen von Unternehmen, die im Inland ihren Sitz oder eine Niederlassung haben und unmittelbar oder mittelbar unter massgebendem feindlichem Einfluss stehen, sicherzustellen und zu erhalten.
2. Als Unternehmen bezeichnet § 13 Abs. 1 der Verordnung juristische Personen des Privatrechts, Personenvereinigungen, Anstalten, Stiftungen und sonstige Zweckvermögen. Der Ausdruck „Zweckvermögen“ ist im weitesten Sinne zu verstehen. Als Unternehmen im Sinne des § 13 Abs. 1 der Verordnung sind daher auch Gewerbebetriebe, natürliche Personen sowie Vermögensmassen (z. B. inländische Sondervermögen, Nachlassmassen, Warenlager, Agenturen) und Schiffe anzusehen. Die Vorschriften des Fünften Abschnitts der Verordnung über die Behandlung feindlichen Vermögens gelten ferner nach § 27 sinngemäss auch für Grundstücke und sonstige in der obigen Aufzählung nicht enthaltene Vermögenswerte, die im Eigentum von Feinden stehen.
3. Juristische Personen des Privatrechts, die im Inland ihren Sitz haben und unter massgebendem feindlichem Einfluss stehen, sind nach § 3 Abs. 1 Nr. 3 der Verordnung nicht als Feinde anzusehen. Ihr Vermögen ist daher auch kein feindliches Vermögen im Sinne des § 4 der Verordnung. Dies gilt auch, wenn alle Anteile einer juristischen Person einem Feinde zustehen.
4. Für solche Inlandsunternehmen, die unter massgebendem feindlichem Einfluss stehen (vgl. Nr. 3) kommt daher nur die Verwaltung nach Massgabe der §§ 21 ff. der Verordnung in Frage.
5. Voraussetzung für die Bestellung eines Verwalters ist, dass es sich um ein Unternehmen handelt, das seinen Sitz oder eine Niederlassung im Inland hat und unter massgebendem feindlichem Einfluss steht (§ 21 der Verordnung). Für Grundstücke ist nach § 27 der Verordnung erforderlich, dass das Grundstück im Inland gelegen ist und einem Feinde gehört. Steht das Grundstück im Eigentum einer Gesamthands- oder Bruchteilsgemeinschaft, so ist nur die Bestellung eines Verwalters für den Eigentumsanteil des Feindes zulässig. Entsprechendes gilt für sonstige Vermögenswerte (§ 27 der Verordnung).
6. Zur Einleitung und Aufhebung der Verwaltung sind nach den §§ 22 und 26 der Verordnung die Deutschen Obergerichte zuständig. Die einheitliche Lenkung der Verwaltung von Unternehmen und Grundstücken liegt dem auf Grund des § 28 der Verordnung bestellten Kommissar für die Behandlung feindlichen

Pierwsze postanowienie wykonawcze

do rozporządzenia z dnia 31 sierpnia 1940 r.
o traktowaniu majątku nieprzyjacielskiego.
(Zarząd przedsiębiorstw, pozostających pod
wpływem nieprzyjacielskim).

Z dnia 21 kwietnia 1941 r.

Zasady ogólne.

1. Piąty rozdział rozporządzenia o traktowaniu majątku nieprzyjacielskiego z dnia 31 sierpnia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 265) ma na celu przez ustanowienie zarządcy zabezpieczyć i utrzymać majątek przedsiębiorstw, mających w kraju swą siedzibę lub oddział a pozostających bezpośrednio lub pośrednio pod wpływem nieprzyjacielskim.
2. Jako przedsiębiorstwa określa § 13 ust. 1 rozporządzenia osoby prawne prawa prywatnego, zrzeszenia osobowe, zakłady, fundacje oraz inne majątki celowe. Wyrażenie „majątek celowy“ należy rozumieć w sensie najszerszym. Za przedsiębiorstwa w myśl § 13 ust. 1 rozporządzenia należy zatem uważać również zakłady przemysłowe, osoby fizyczne, jako też masy majątkowe (np. krajowe majątki wyodrębnione, masy spadkowe, składy towarowe, agentury) oraz statki. Przepisy piątego rozdziału rozporządzenia o traktowaniu majątku nieprzyjacielskiego stosuje się nadto według § 27 analogicznie do gruntów oraz do innych w powyższym wyliczeniu nie zamieszczonych wartości majątkowych, stanowiących własność nieprzyjacielską.
3. Osób prawnych prawa prywatnego, mających swą siedzibę w kraju, a pozostających pod decydującym wpływem nieprzyjacielskim, nie należy według § 3 ust. 1 p. 3 rozporządzenia uważać za nieprzyjaciół. Ich majątek nie jest więc również majątkiem nieprzyjacielskim w myśl § 4 rozporządzenia. Obowiązuje to również wtedy, jeżeli wszystkie udziały osoby prawnej należą do nieprzyjaciela.
4. Dla takich przedsiębiorstw krajowych, które pozostają pod decydującym wpływem nieprzyjacielskim (por. p. 3) wchodzi zatem w rachubę tylko zarząd według §§ 21 i nast. rozporządzenia.
5. Założeniem do ustanowienia zarządcy jest, aby chodziło o przedsiębiorstwo, które ma swą siedzibę lub oddział w kraju, a pozostaje pod decydującym wpływem nieprzyjacielskim (§ 21 rozporządzenia). Dla gruntów wymagane jest według § 27 rozporządzenia, aby grunt leżał w kraju i należał do nieprzyjaciela. Jeżeli grunt stanowi własność do niepodzielnej ręki lub wspólności według części ułamkowych, to ustanowienie zarządcy dozwolone jest tylko dla części, będącej własnością nieprzyjaciela. Analogicznie należy postąpić przy innych wartościach majątkowych (§ 27 rozporządzenia).
6. Do wprowadzenia i uchylenia zarządu właściwe są w myśl §§ 22 i 26 rozporządzenia Wyższe Sady Niemieckie. Jednolite kierowanie zarządem przedsiębiorstw i gruntów należy według § 28 rozporządzenia do ustanowionego komisarza dla traktowania majątku nieprzyjacielskiego, który bezpośrednio pod-

Vermögens ob. Er untersteht dem Leiter der Hauptabteilung Justiz in der Regierung des Generalgouvernements unmittelbar.

Einleitung der Verwaltung.

7. Das Deutsche Obergericht bestellt den Verwalter auf Antrag des Kommissars für die Behandlung feindlichen Vermögens, Örtlich zuständig zur Bestellung des Verwalters ist das Deutsche Obergericht, in dessen Bezirk das Unternehmen seinen Sitz oder seine Niederlassung hat; handelt es sich um eine Vermögensmasse, so ist das Deutsche Obergericht zuständig, in dessen Bezirk sich das Vermögen befindet.

Falls zur Bestellung eines Verwalters für ein Unternehmen die Zuständigkeit mehrerer Deutscher Obergerichte gegeben sein würde, so ist das Deutsche Obergericht allein zuständig, bei dem der Kommissar für die Behandlung feindlichen Vermögens die Bestellung des Verwalters beantragt. Die Bestellung von Verwaltern für mehrere rechtlich selbständige Unternehmen, die zu wirtschaftlichen Zwecken unter einheitlicher Leitung zusammengefasst sind, jedoch ihren Sitz oder ihre Niederlassungen in den Bezirken verschiedener Deutscher Obergerichte haben, kann der Kommissar für die Behandlung feindlichen Vermögens bei einem Deutschen Obergericht beantragen. Dieses Deutsche Obergericht ist dann für die Bestellung von Verwaltern für sämtliche Unternehmen zuständig. War ein anderes Gericht in der Sache bereits tätig geworden, so sind die Akten an das hiernach zuständige Deutsche Obergericht abzugeben.

8. Der Kommissar für die Behandlung feindlichen Vermögens ist ausschliesslich berechtigt, die Bestellung eines Verwalters zu beantragen. Wird die Bestellung des Verwalters von einer anderen Stelle angeregt, so ist die Anregung an den Kommissar für die Behandlung feindlichen Vermögens weiterzuleiten.
9. Der Kommissar für die Behandlung feindlichen Vermögens hat bei der Stellung des Antrages dem Deutschen Obergericht eine zur Führung der Verwaltung geeignete Person vorzuschlagen. Für ein Unternehmen können eine oder mehrere Personen zu Verwaltern bestellt werden. Der Kommissar für die Behandlung feindlichen Vermögens hat ferner den Umfang der Befugnisse des Verwalters zu bestimmen. Die Befugnisse des Verwalters können sowohl persönlich als auch sachlich beschränkt werden. Beantragt der Kommissar für die Behandlung feindlichen Vermögens die Bestellung mehrerer Verwalter für ein Unternehmen, so hat er anzugeben, wie der Tätigkeitsbereich der Verwalter zueinander abgegrenzt werden soll.
- Der Kommissar für die Behandlung feindlichen Vermögens hat ferner bei der Stellung des Antrages anzugeben, dass es sich um ein unter massgebendem feindlichem Einfluss stehendes Unternehmen handelt. Zur Feststellung des massgebenden feindlichen Einflusses kann er die erforderlichen Ermittlungen vornehmen, insbesondere von dem Unternehmen Auskunft verlangen.
10. Das Deutsche Obergericht hat vor der Bestellung des Verwalters zu prüfen:

lega Kierownikowi Głównego Wydziału Sprawiedliwości w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa.

Wprowadzenie zarządu.

7. Wyższy Sąd Niemiecki ustanawia zarządcę na wniosek komisarza dla traktowania majątku nieprzyjacielskiego. Miejscowo właściwym do ustanowienia zarządcy jest ten Wyższy Sąd Niemiecki, w obwodzie którego przedsiębiorstwo ma swą siedzibę lub swój oddział; jeżeli chodzi o masę majątkową, to właściwy jest ten Wyższy Sąd Niemiecki, w obwodzie którego majątek się znajduje.

O ile dla ustanowienia zarządcy dla przedsiębiorstwa zaistniałyby właściwość kilku Wyższych Sądów Niemieckich, to właściwy jest tylko ten Wyższy Sąd Niemiecki, do którego komisarz dla traktowania majątku nieprzyjacielskiego składa wniosek o ustanowienie zarządcy. Komisarz dla traktowania majątku nieprzyjacielskiego może złożyć do Wyższego Sądu Niemieckiego wniosek o ustanowienie zarządców dla kilku prawnie samodzielnych przedsiębiorstw, które dla celów gospodarczych ujęte są w jednolite kierownictwo, lecz swoją siedzibę lub swoje oddziały mają w obwodach różnych Wyższych Sądów Niemieckich. Ten Wyższy Sąd Niemiecki właściwy jest wówczas do ustanowienia zarządców dla wszystkich przedsiębiorstw. Jeżeli inny sąd w danej sprawie był już czynny, należy akta oddać w myśl powyższego właściwemu Wyższemu Sądowi Niemieckiemu.

8. Komisarz dla traktowania majątku nieprzyjacielskiego wyłącznie uprawniony jest do stawiania wniosku o ustanowienie zarządcy. Jeżeli ustanowienie zarządcy z innej strony zostanie zainicjowane, należy inicjatywę tę skierować dalej do komisarza dla traktowania majątku nieprzyjacielskiego.
9. Komisarz dla traktowania majątku nieprzyjacielskiego winien przy stawianiu wniosku zaproponować Wyższemu Sądowi Niemieckiemu osobę, odpowiednią do prowadzenia zarządu. Dla jednego przedsiębiorstwa można ustanowić zarządcami jedną lub więcej osób. Komisarz dla traktowania majątku nieprzyjacielskiego winien nadto określić zakres uprawnień zarządcy. Uprawnienia zarządcy mogą być zarówno osobiście, jak i rzeczowo ograniczone. Jeżeli komisarz dla traktowania majątku nieprzyjacielskiego stawia wniosek o ustanowienie kilku zarządców dla jednego przedsiębiorstwa, winien on podać, w jaki sposób zakres działalności pomiędzy zarządcami ma być rozgraniczony.
- Komisarz dla traktowania majątku nieprzyjacielskiego winien nadto przy stawianiu wniosku podać, że chodzi o przedsiębiorstwo, które pozostaje pod decydującym wpływem nieprzyjacielskim. Celem stwierdzenia decydującego wpływu nieprzyjacielskiego może on przeprowadzić wymagane dochodzenia, w szczególności zażądać wyjaśnienia od przedsiębiorstwa.
10. Wyższy Sąd Niemiecki winien przed ustanowieniem zarządcy zbadać:

1. ob ein ordnungsmässiger Antrag gestellt ist,
2. ob es sich um ein Unternehmen handelt, das im Inland seinen Sitz, eine Niederlassung oder Vermögen hat, und
3. ob die vom Kommissar vorgeschlagene Person für das Amt des Verwalters geeignet ist.

Hält das Deutsche Obergericht die vorgeschlagene Person für ungeeignet, so ist der Kommissar für die Behandlung feindlichen Vermögens um einen neuen Vorschlag zu ersuchen.

Das Gericht hat nicht zu prüfen, ob das Unternehmen unter massgebendem feindlichem Einfluss steht und ob die Bestellung eines Verwalters zweckmässig ist. Das Gericht ist ferner an die Bestimmung des Kommissars über Umfang und Form der Verwaltung gebunden. Die Beurteilung dieser Fragen liegt dem Kommissar für die Behandlung feindlichen Vermögens ob.

Bestellung des Verwalters.

11. Die Bestellung des Verwalters geschieht durch einen Beschluss, in dem das Unternehmen und die Person des Verwalters zu bezeichnen und, wenn der Verwalter nach dem Antrag des Kommissars für die Behandlung feindlichen Vermögens nicht zu allen gerichtlichen und aussergerichtlichen Rechtshandlungen befugt sein soll, seine Befugnisse genau festzusetzen sind. Bei der Bestellung des Verwalters ist ferner anzuordnen, dass der Verwalter über die Führung der Verwaltung dem Kommissar für die Behandlung feindlichen Vermögens in regelmässigen, von diesem näher zu bestimmenden Zeitabständen Bericht zu erstatten hat.

Dem Verwalter ist eine Bestallung auszuhändigen, die er bei Beendigung des Amtes zurückzugeben hat.

Vergütung des Verwalters.

12. Das Deutsche Obergericht, das für die Bestellung des Verwalters zuständig ist, hat die Vergütung des Verwalters und die Höhe der zu erstattenden Auslagen festzusetzen (§ 25 der Verordnung). Vor der Festsetzung ist der Kommissar für die Behandlung feindlichen Vermögens zu hören.

Wirksamwerden der Bestellung.

13. Die Bestellung des Verwalters wird mit der Bekanntmachung an den Verwalter wirksam. Mit diesem Zeitpunkt tritt nach § 23 Abs. 1 Satz 2 der Verordnung das Ruhen der Befugnisse aller Organe (Vorstand, Aufsichtsrat, Hauptversammlung) sowie der Leiter oder der sonst zur Vertretung oder Verwaltung befugten Personen (Gesellschafter, Prokuristen, Handlungsbevollmächtigten) ein. Aus diesem Grunde wird es in der Regel zweckmässig sein, auch diesen Personen die Bestellung des Verwalters bekanntzumachen.

Eintragung im Handels- und Genossenschaftsregister.

14. Ist das Unternehmen im Handels- oder Genossenschaftsregister eingetragen, so hat das Deutsche Obergericht das zuständige Registergericht von der Bestellung des Verwalters zu benachrichtigen. Die Bestellung des Verwalters hat das Registergericht von Amts

1. czy postawiono prawidłowy wniosek,
2. czy chodzi o przedsiębiorstwo, które ma w kraju swą siedzibę, oddział lub majątek oraz
3. czy zaproponowana przez komisarza osoba nadaje się na urząd zarządcy.

Jeżeli Wyższy Sąd Niemiecki uważa zaproponowaną osobę za nienadającą się na to stanowisko, to należy wezwać komisarza dla traktowania majątku nieprzyjacielskiego do zrobienia nowej propozycji.

Sąd nie powinien badać, czy przedsiębiorstwo pozostaje pod decydującym wpływem nieprzyjacielskim i czy ustanowienie zarządcy jest celowe. Sąd jest nadto związany postanowieniem komisarza w sprawie zakresu i formy zarządu. Ocena tych zagadnień należy do komisarza dla traktowania majątku nieprzyjacielskiego.

Ustanowienie zarządcy.

11. Ustanowienie zarządcy odbywa się drogą uchwały, w której należy oznaczyć przedsiębiorstwo i osobę zarządcy, a jeżeli według wniosku komisarza dla traktowania majątku nieprzyjacielskiego zarządca nie ma być uprawniony do wszystkich czynności prawnych, sądowych i pozasądowych, to jego uprawnienia winny być dokładnie oznaczone. Przy ustanowieniu zarządcy należy też zarządzić, że zarządca winien składać sprawozdania o prowadzeniu zarządu komisarzowi dla traktowania majątku nieprzyjacielskiego w regularnych odstępach czasu, które ten ostatni winien bliżej określić.

Zarządcy należy wręczyć dekret nominacyjny, który on winien zwrócić przy ukończeniu sprawowania urzędu.

Wynagrodzenie zarządcy.

12. Wyższy Sąd Niemiecki, który dla ustanowienia zarządcy jest właściwy, winien ustalić wynagrodzenie zarządcy oraz wysokość wydatków, które winny być zwrócone (§ 25 rozporządzenia). Przed ustaleniem należy wysłuchać komisarza dla traktowania majątku nieprzyjacielskiego.

Skuteczność ustanowienia.

13. Ustanowienie zarządcy staje się skuteczne z chwilą podania tego do wiadomości zarządcy. Z tą chwilą ulegają według § 23 ust. 1 zdanie 2 rozporządzenia zawieszeniu uprawnienia wszystkich organów (zarządu, rady nadzorczej, walnego zgromadzenia), jak również kierowników lub innych osób (spólników, prokurentów, pełnomocników handlowych), upoważnionych do zastępstwa albo zarządu. Z tego powodu będzie z reguły celowym, aby również i te osoby zawiadomiono o ustanowieniu zarządcy.

Wpis do rejestru handlowego i do rejestru spółdzielni.

14. Jeżeli przedsiębiorstwo jest wpisane do rejestru handlowego lub rejestru spółdzielni, to Wyższy Sąd Niemiecki winien powiadomić o ustanowieniu zarządcy właściwy sąd rejestrowy. Ustanowienie zarządcy winien sąd rejestrowy wpisać z urzędu z zwolnieniem

wegen gebührenfrei in das Handels- oder Genossenschaftsregister einzutragen. Das Ruhen der Befugnisse der Organe und der Prokuristen hat eine Löschung der sie betreffenden Eintragungen nicht zur Folge.

Der Verwalter ist, wenn bei seiner Einsetzung nichts anderes bestimmt ist, kraft seiner Vertretungsmacht berechtigt, neue Prokuren und Vollmachten zu erteilen. Ermächtigt er einen Prokuristen, dessen Befugnisse ruhen, zur weiteren Ausübung der Prokura, so hat er diese Tatsache dem Registergericht formlos anzuzeigen. Das Registergericht hat in diesem Falle von einer doppelten Eintragung der Prokura abzusehen und statt dessen im Register zum Ausdruck zu bringen, dass die Prokura nicht ruht oder nicht mehr ruht.

Eintragung im Grundbuch.

15. Wird für ein Grundstück oder für ein Unternehmen, zu dessen Vermögen Grundstücke gehören, ein Verwalter bestellt, so hat das Deutsche Obergericht das für die Führung der Grundbücher (Hypothekenbücher) zuständige Gericht zu benachrichtigen und es zu ersuchen, die Anordnung der Verwaltung im Grundbuch (Hypothekenbuch) anzumerken.

Unterliegt das Grundstück einem Umlegungsverfahren, so haben die zur Führung der Grundbücher (Hypothekenbücher) zuständigen Gerichte den Umlegungsbehörden von der Bestellung des Verwalters unverzüglich Mitteilung zu machen.

Gebühren für die Bestellung.

16. Für die Bestellung des Verwalters wird die Hälfte der vollen Gebühr (§ 26 der Reichskostenordnung) erhoben. Massgebend ist der Wert des der Verwaltung unterliegenden Vermögens.

Für das weitere gerichtliche Verfahren wird für jedes angefangene Jahr ein Viertel der vollen Gebühr, mindestens jedoch 100,— Zloty, erhoben. Das erste Jahr beginnt mit dem Tage der Bestellung des Verwalters. Massgebend ist der Wert des der Verwaltung unterliegenden Vermögens. Die Jahresgebühren werden mit der Aufhebung der Verwaltung und, wenn sie länger als ein Jahr dauert, am Ende des Jahres fällig.

Register- und Aktenführung.

17. Über die Angelegenheiten, betreffend die Verwaltung von Unternehmen, die unter massgebendem feindlichem Einfluss stehen, haben die Deutschen Obergerichte ein Register VU mit folgenden Spalten zu führen:

1. Laufende Nummer,
2. Tag des Einganges der ersten Schrift,
3. Bezeichnung des Unternehmens oder des Grundstücks,
4. Verwalter,
5. Bemerkungen; Jahr der Weglegung der Akten.

Das Register ist zur Ersparung von Druckkosten handschriftlich herzustellen.

Mit den VU-Sachen sind feste Akten (§ 3 Abs. 3 der Aktenordnung vom 3. März 1939 (Deutsche Justiz 1939 S. 385) anzulegen. Im übrigen richtet sich die geschäftliche Behandlung nach den Vorschriften der Aktenordnung. Die Aufbewahrungsfrist für VU-Akten beträgt 30 Jahre.

od opłat do rejestru handlowego lub rejestru spółdzielni. Zawieszenie uprawnień organów, oraz prokurentów nie pociąga za sobą wykreślenia dotyczących ich wpisów.

Zarządca jest z mocy swego uprawnienia do zastępstwa, o ile przy jego ustanowieniu nie postanowiono inaczej, uprawniony do udzielania nowych prokur i pełnomocnictw. Jeżeli upoważnia on prokurenta, którego uprawnienia uległy zawieszeniu, do dalszego wykonywania prokury, winien jest o fakcie tym donieść bez zachowania form sądowi rejestrowemu. Sąd rejestrowy winien w tym wypadku odstąpić od podwójnego wpisu prokury i zamiast tego w rejestrze zaznaczyć, że prokura nie jest zawieszona lub nie jest więcej zawieszona.

Wpis do księgi gruntowej.

15. Jeżeli ustanowiony został zarządca dla nieruchomości lub przedsiębiorstwa, do majątku którego należą nieruchomości, winien Wyższy Sąd Niemiecki powiadomić o tym sąd, właściwy do prowadzenia ksiąg gruntowych (ksiąg hipotecznych) i wezwać go do dokonania adnotacji o zarządzeniu zarządu w księdze gruntowej (księdze hipotecznej).

O ile nieruchomość podlega postępowaniu scaleniwemu, winny sądy, właściwe do prowadzenia ksiąg gruntowych (ksiąg hipotecznych), bezzwłocznie o ustanowieniu zarządcy powiadomić władze scaleniwowe.

Opłaty za ustanowienie.

16. Za ustanowienie zarządcy pobiera się połowę pełnej opłaty (§ 26 ordynacji o kosztach w Rzeszy). Miarodajna jest wartość majątku, podlegającego zarządowi.

Za dalsze postępowanie sądowe pobiera się na każdy rozpoczęty rok jedną czwartą pełnej opłaty najmniej jednak 100 złotych. Pierwszy rok rozpoczyna się z dniem ustanowienia zarządcy. Miarodajna jest wartość majątku, podlegającego zarządowi. Opłaty roczne stają się płatne z chwilą zniesienia zarządu, o ile trwa on dłużej niż jeden rok, z końcem każdego roku.

Prowadzenie rejestru i akt.

17. O sprawach, dotyczących zarządu przedsiębiorstw, które pozostają pod decydującym wpływem nieprzyjacielskim winny Wyższe Sądy Niemieckie prowadzić rejestr VU z następującymi rubrykami:

1. numer bieżący,
2. dzień wpływu pierwszego pisma,
3. oznaczenie przedsiębiorstwa lub gruntu,
4. zarządca,
5. uwagi; rok odłożenia akt.

Rejestr winien być celem zaoszczędzenia kosztów druku sporządzony pismem ręcznym.

Ze sprawami VU należy założyć stałe akta (§ 3 ust. 3 ordynacji o aktach z dnia 3 marca 1939 r. (Deutsche Justiz 1939 r. str. 385). Poza tym odbywa się urzędowy tok załatwiania według przepisów ordynacji o aktach. Termin przechowywania dla akt VU wynosi 30 lat.

Bestellung des Verwalters durch den Kommissar.

18. Zur Erhaltung und Sicherstellung des Vermögens kann der Kommissar für die Behandlung feindlichen Vermögens im Fall dringender Gefahr selbst einen Verwalter für ein Inlandsunternehmen, das unmittelbar oder mittelbar unter massgebendem feindlichem Einfluss steht, bestellen; Nr. 11 gilt sinngemäss. Der Kommissar für die Behandlung feindlichen Vermögens hat die Bestellung des Verwalters binnen zwei Wochen dem Deutschen Obergericht anzuzeigen und binnen weiterer zwei Wochen die Entscheidung des Deutschen Obergerichts nachzusuchen. Wird die Entscheidung nicht rechtzeitig nachgesucht, so hat das Deutsche Obergericht die Verwaltung aufzuheben.

Führung der Verwaltung.

19. Dem Verwalter liegt die Erhaltung und Sicherstellung des ihm anvertrauten Vermögens ob. Er hat bei seiner Tätigkeit die Sorgfalt eines ordentlichen Verwalters anzuwenden (§ 24 der Verordnung). Er ist für alle aus der Verletzung seiner Sorgfaltspflicht entstehenden Schäden verantwortlich.
20. Auf die unter Verwaltung gestellten Unternehmen finden, obwohl die Befugnisse der Organe nach § 23 Abs. 1 Satz 2 der Verordnung ruhen, die für die jeweilige Unternehmensform geltenden allgemeinen Vorschriften, insbesondere die handelsrechtlichen Vorschriften, Anwendung. Der Verwalter, der die Befugnisse der Organe in seiner Stellung vereinigt, hat das ihm anvertraute Unternehmen unter Einhaltung dieser Vorschriften zu verwalten.

Befugnisse des Verwalters.

21. Für die Befugnisse des Verwalters ist in erster Linie seine Bestellung massgebend. Soweit bei der Einsetzung des Verwalters nichts anderes bestimmt ist, ist er nach § 23 Abs. 1 Satz 1 der Verordnung zu allen gerichtlichen und aussergerichtlichen Geschäften und Rechtshandlungen befugt, die der Betrieb des Unternehmens im Rahmen ordnungsmässiger Wirtschaft mit sich bringt. Sind die Befugnisse des Verwalters beschränkt worden, so kann er wirksam nur innerhalb der ihm übertragenen Befugnisse tätig werden.

Nur mit ausdrücklicher vorheriger Zustimmung des Kommissars für die Behandlung feindlichen Vermögens darf der Verwalter

1. Grundstücke oder grundstücksgleiche Rechte erwerben, veräussern oder belasten,
2. Beteiligungen an anderen Unternehmen erwerben oder veräussern,
3. neue Betriebs- oder Geschäftszweige aufnehmen oder bisherige Betriebs- oder Geschäftszweige aufgeben,
4. Zweigniederlassungen errichten oder aufheben,
5. Neu- und Umbauten wesentlichen Umfangs vornehmen,
6. die Satzung ändern,
7. das Unternehmen oder Teile des Unternehmens veräussern, abwickeln oder stilllegen.

Ustanowienie zarządcy przez komisarza.

18. Celem utrzymania i zabezpieczenia majątku może komisarz dla traktowania majątku nieprzyjacielskiego sam w razie nagłego niebezpieczeństwa ustanowić zarządcę dla przedsiębiorstwa krajowego, które bezpośrednio lub pośrednio pozostaje pod decydującym wpływem nieprzyjacielskim; p. 11 ma odpowiednie zastosowanie. Komisarz dla traktowania majątku nieprzyjacielskiego winien w ciągu dwóch tygodni donieść Wyższemu Sądowi Niemieckiemu o ustanowieniu zarządcy i w ciągu dalszych dwóch tygodni postarać się o decyzję Wyższego Sądu Niemieckiego. O ile nie postarano się na czas o decyzję, winien Wyższy Sąd Niemiecki zarząd uchylić.

Prowadzenie zarządu.

19. Zadaniem zarządcy jest utrzymanie i zabezpieczenie powierzonego mu majątku. Przy wykonywaniu swej czynności winien on dokładać staranności sumiennego zarządcy (§ 24 rozporządzenia). Jest on odpowiedzialny za wszelkie szkody, powstające skutkiem naruszenia swego obowiązku staranności.
20. Do oddanych pod zarząd przedsiębiorstw mają, mimo, że uprawnienia organów według § 23 ust. 1 zdanie 2 rozporządzenia są w zawieszeniu, zastosowanie obowiązujące dla każdorazowej formy przedsiębiorstwa przepisy ogólne, w szczególności przepisy prawno-handlowe. Zarządca, który na swym stanowisku łączy uprawnienia organów, winien powierzonym sobie przedsiębiorstwem zarządzać z przestrzeganiem niniejszych przepisów.

Uprawnienia zarządcy.

21. Dla uprawnień zarządcy miarodajne jest w pierwszej linii jego ustanowienie. O ile przy ustanowieniu zarządcy inaczej nie postanowiono, uprawniony jest on po myśli § 23 ust. 1 zdanie 2 rozporządzenia do wszystkich sądowych i pozasądowych spraw oraz do czynności prawnych, które wypływają z prowadzenia przedsiębiorstwa w ramach prawidłowego gospodarstwa. Jeżeli uprawnienia zarządcy zostały ograniczone, może on skutecznie działać tylko w zakresie przyznanych mu uprawnień.

Tylko za wyraźną poprzednią zgodą komisarza dla traktowania majątku nieprzyjacielskiego wolno zarządcy

1. nabywać, zbywać albo obciążać nieruchomości lub prawa na nieruchomościach, traktowane jak nieruchomości,
2. nabywać lub zbywać udziały w innych przedsiębiorstwach,
3. rozpocząć prowadzenie nowych gałęzi przedsiębiorstwa lub interesów albo zaniechać prowadzenia dotychczasowych gałęzi przedsiębiorstwa i interesów,
4. zakładać lub związać oddziały,
5. wykonywać nowe budowle lub przebudowy znacznego rozmiaru,
6. zmieniać statut,
7. zbywać, likwidować lub unieruchamiać przedsiębiorstwo lub części przedsiębiorstwa.

Der Kommissar für die Behandlung feindlichen Vermögens kann auch andere als die erwähnten Geschäfte seiner Entscheidung vorbehalten oder von einzelnen der vorgenannten Beschränkungen befreien; diese Bestimmungen sind in die Bestallungsurkunde aufzunehmen.

Bei grundsätzlichen Massnahmen, welche den Aufbau und den Bestand des Unternehmens betreffen (z. B. Satzungsänderungen, Veräusserung oder Stilllegung des Unternehmens), ist ausser der Zustimmung des Kommissars für die Behandlung feindlichen Vermögens die Bestätigung des Deutschen Obergerichts erforderlich.

Aufsicht über den Verwalter.

22. Die Aufsicht über die laufende Tätigkeit des Verwalters steht dem Kommissar für die Behandlung feindlichen Vermögens zu. Hinsichtlich der Führung der Verwaltung unterliegt der Verwalter seinen Richtlinien und Weisungen. Der Kommissar für die Behandlung feindlichen Vermögens ist befugt,
1. von den unter Verwaltung stehenden Unternehmen jederzeit die Einreichung von Bilanzen und Gewinn- und Verlustrechnungen zu verlangen, ferner von ihnen, ihren Inhabern und ihren Organen Auskunft über alle Geschäftsangelegenheiten zu fordern, die Bücher und Schriften einzusehen, überhaupt alle Prüfungen vorzunehmen oder vornehmen zu lassen, die er zur Erfüllung der ihm obliegenden Aufgaben für erforderlich hält;
 2. an den Hauptversammlungen, den sonstigen Mitgliederversammlungen und den Sitzungen der Organe teilzunehmen und in ihnen das Wort zu ergreifen; er kann sich bei der Wahrnehmung dieser Befugnisse vertreten lassen;
 3. im Falle dringender Gefahr zur Erfüllung der Zwecke der Beaufsichtigung einstweilige Anordnungen zu erlassen.
23. Der Verwalter ist verpflichtet, dem Kommissar für die Behandlung feindlichen Vermögens in regelmässigen Zeitabständen über die Führung der Verwaltung zu berichten. Gegenüber den Organen des Unternehmens, deren Befugnisse nach § 23 Abs. 1 Satz 2 der Verordnung ruhen, ist der Verwalter nicht zur Berichterstattung verpflichtet.

Rechnungslegung durch den Verwalter.

24. Der Verwalter hat dem Kommissar für die Behandlung feindlichen Vermögens in gewissen, von diesem zu bestimmenden Zeiträumen über die Verwaltung Rechnung zu legen.
- Bei Einzelfirmen, offenen Handelsgesellschaften, Kommanditgesellschaften, Gesellschaften mit beschränkter Haftung, Aktiengesellschaften oder Kommanditgesellschaften auf Aktien hat der Verwalter den Jahresabschluss (Jahresbilanz und Gewinn- und Verlustrechnung), der nach den für die jeweilige Unternehmungsgestaltung geltenden Vorschriften aufzustellen ist, unverzüglich nach Feststellung dem Kommissar für die Behandlung feindlichen Vermögens einzureichen. Der Jahresabschluss muss von einem

Kommissar für die Behandlung feindlichen Vermögens auch andere als die erwähnten Geschäfte seiner Entscheidung vorbehalten oder von einzelnen der vorgenannten Beschränkungen befreien; diese Bestimmungen sind in die Bestallungsurkunde aufzunehmen.

Bei grundsätzlichen Massnahmen, welche den Aufbau und den Bestand des Unternehmens betreffen (z. B. Satzungsänderungen, Veräusserung oder Stilllegung des Unternehmens), ist ausser der Zustimmung des Kommissars für die Behandlung feindlichen Vermögens die Bestätigung des Deutschen Obergerichts erforderlich.

Nadzór nad zarządcą.

22. Nadzór nad bieżącą działalnością zarządcy należy do komisarza dla traktowania majątku nieprzyjacielskiego. Pod względem prowadzenia zarządu podlega zarządcą jego wytycznym i wskazówkom. Komisarz dla traktowania majątku nieprzyjacielskiego jest uprawniony:
1. żądać każdocześnie od przedsiębiorstw, pozostających pod zarządem, przedłożenia bilansów oraz rachunków zysków i strat, dalej żądać od nich, ich właścicieli i od ich organów informacji o wszelkich sprawach interesu, wglądać do ksiąg i pism wogóle samemu lub przez innych przeprowadzać wszelkie badania, które uważa za wymagane dla wypełnienia ciążących na nim zadań;
 2. brać udział w walnych zgromadzeniach, w innych zebraniach członków i w posiedzeniach organów, oraz zabierać na nich głos; przy wypełnianiu tych uprawnień zastępstwo jest dopuszczalne;
 3. w wypadkach nagłego niebezpieczeństwa wydawać zarządzenia tymczasowe dla wypełnienia celów nadzoru.
23. Zarządcą jest obowiązany do składania sprawozdań komisarzowi dla traktowania majątku nieprzyjacielskiego w regularnych odstępach czasu o prowadzeniu zarządu. Wobec organów przedsiębiorstwa, których uprawnienia są w zawieszaniu, zarządcą nie jest obowiązany do sprawozdania.

Składanie rachunków przez zarządcę.

24. Zarządcą winien komisarzowi dla traktowania majątku nieprzyjacielskiego w pewnych okresach czasu, które przez niego mają być oznaczone, składać rachunek z zarządu.
- Przy firmach jednoosobowych, jawnych spółkach handlowych, spółkach komandytowych, spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością, spółkach akcyjnych lub spółkach komandytowych na akcje, winien zarządcą roczne zamknięcie rachunkowe (bilans roczny oraz rachunek zysków i strat), które należy ułożyć według przepisów obowiązujących dla każdorazowej formy przedsiębiorstwa, niezwłocznie po ustaleniu przedłożyć komisarzowi dla traktowania majątku nieprzyjacielskiego. Roczne zamknięcie musi być zbadane przez

öffentlich bestellten Wirtschaftsprüfer oder einer öffentlich bestellten Wirtschaftsprüfungsgesellschaft geprüft sein; der Kommissar für die Behandlung feindlichen Vermögens kann, soweit nicht gesetzliche Vorschriften entgegenstehen, Ausnahmen zulassen.

Bei Aktiengesellschaften und Kommanditgesellschaften auf Aktien hat der Verwalter dem Kommissar für die Behandlung feindlichen Vermögens ferner den Geschäftsbericht einzureichen.

Bei Unternehmen, die nicht zur Aufstellung von Bilanzen verpflichtet sind, hat der Verwalter eine geordnete Zusammenstellung der Einnahmen und Ausgaben mit den üblichen Belegen dem Kommissar für die Behandlung feindlichen Vermögens einzureichen.

Beendigung der Verwaltung.

25. Die Verwaltung des Unternehmens ist auf Antrag des Kommissars für die Behandlung feindlichen Vermögens aufzuheben. Der Kommissar für die Behandlung feindlichen Vermögens ist ausschliesslich berechtigt, die Aufhebung der Verwaltung zu beantragen. Nr. 8 Satz 2 gilt entsprechend.
26. Das Deutsche Obergericht kann jederzeit die Bestellung des Verwalters widerrufen. Vor einem Widerruf der Bestellung des Verwalters ist der Kommissar für die Behandlung feindlichen Vermögens zu hören. Der Kommissar für die Behandlung feindlichen Vermögens ist jederzeit befugt, die Abberufung des Verwalters bei dem zuständigen Deutschen Obergericht zu beantragen.
27. Ist das Unternehmen im Handels- oder Genossenschaftsregister eingetragen, so hat das Deutsche Obergericht das zuständige Registergericht von der einzutragenden Tatsache zu benachrichtigen. Handelt es sich um ein Grundstück, so ist das für die Führung der Grundbücher (Hypothekenbücher) zuständige Gericht zu benachrichtigen und um die Löschung der Anmerkung über die Verwaltung zu ersuchen. Unterliegt das Grundstück einem Umlegungsverfahren, so haben die zur Führung der Grundbücher (Hypothekenbücher) zuständigen Gerichte der Umlegungsbehörde von der Aufhebung der Verwaltung oder von dem Widerruf der Bestellung des Verwalters unverzüglich Mitteilung zu machen.

Krakau, den 21. April 1941.

Der Generalgouverneur
Im Auftrag
Wille

publicznie ustanowionego rewizora gospodarczego lub publicznie ustanowione towarzystwo gospodarczo-rewizyjne; komisarz dla traktowania majątku nieprzyjacielskiego może, o ile ustawowe przepisy temu się nie sprzeciwiają, zezwolić na wyjątki.

Przy spółkach akcyjnych i komandytowych spółkach na akcje winien zarządca przedłożyć komisarzowi dla traktowania majątku nieprzyjacielskiego ponadto sprawozdanie handlowe.

Odnosnie do przedsiębiorstw, nie obowiązanych do sporządzania bilansów, winien zarządca przedłożyć komisarzowi dla traktowania majątku nieprzyjacielskiego uporządkowane zestawienie dochodów i rozchodów wraz z przedkładanymi zazwyczaj dowodami.

Zakończenie zarządu.

25. Zarząd przedsiębiorstwa należy uchylić na wniosek komisarza dla traktowania majątku nieprzyjacielskiego. Komisarz dla traktowania majątku nieprzyjacielskiego jest wyłącznie uprawniony do stawiania wniosku o uchylenie zarządu. P. 8 zdanie 2 ma odpowiednie zastosowanie.
26. Wyższy Sąd Niemiecki może każdego czasu cofnąć ustanowienie zarządy. Przed cofnięciem ustanowienia zarządy należy wysłuchać komisarza dla traktowania majątku nieprzyjacielskiego. Komisarz dla traktowania majątku nieprzyjacielskiego jest każdorazowo uprawniony do stawiania wniosku o odwołanie zarządy do właściwego Wyższego Sądu Niemieckiego.
27. Jeżeli przedsiębiorstwo wpisane jest do rejestru handlowego albo rejestru spółdzielni, winien Wyższy Sąd Niemiecki zawiadomić właściwy sąd rejestrowy o fakcie, który ma być wpisany. Jeżeli chodzi o nieruchomości, to należy właściwy do prowadzenia ksiąg gruntowych (ksiąg hipotecznych) sąd powiadomić i wezwać o wykreślenie adnotacji o zarządzie. Jeżeli nieruchomości podlega postępowaniu scaliowemu, winny właściwe do prowadzenia ksiąg gruntowych (ksiąg hipotecznych) sądy niezwłocznie zawiadomić władzę scaliową o uchyleniu zarządu, lub o cofnięciu ustanowienia zarządy.

Krakau (Kraków), dnia 21 kwietnia 1941 r.

Generalny Gubernator
Z polecenia
Wille

Herausgegeben von dem Amt für Gesetzgebung in der Regierung des Generalgouvernements, Krakau 20, Regierungsgebäude. Druck: Zeitungsverlag Krakau-Warschau G. m. b. H. Krakau, Poststrasse 1. Erscheinungsweise: Nach Bedarf. Bezugspreis: Halbjährlich Zloty 28,80 (RM 14,40) einschliesslich Versandkosten. Einzelnummern werden nach dem Umfang berechnet, und zwar der 8 seitige Bogen zu Zloty 0,60 (RM 0,30). Bezieher im Generalgouvernement können den Bezugspreis auf das Postscheckkonto Warschau Nr. 400, Bezieher im Deutschen Reich auf das Postscheckkonto Berlin Nr. 41 800 einzahlen. Auslieferung: Für das Generalgouvernement und für das Deutsche Reich durch die Auslieferungsstelle für das Verordnungsblatt, Krakau 1, Postschliessfach 110. Für die Auslegung der Verordnungen ist der deutsche Text massgebend. Zitierweise: VBIGG. (früher: Verordnungsblatt GGP. I/II).

Wydawany przez Urząd dla Ustawodawstwa w Rzeczy Generalnego Gubernatorstwa, Krakau (Kraków) 20, Gmach Rządowy. Druk: Zeitungsverlag Krakau-Warschau, Spółka z ogr. odp. Krakau (Kraków), Poststrasse 1. Sposób ukazywania się: wedle potrzeby. Prenumerata: półrocznie złotych 28,80 (RM 14,40) łącznie z kosztami przesyłki. Drogoceny pojedyncze oblicza się według objętości, a mianowicie za 8-stronicowy arkusz po złotych 0,60 (RM 0,30). Abonenci w Generalnym Gubernatorstwie wpłacać mogą prenumeratę na pocztowe konto czekowe Warschau (Warszawa) Nr. 400, abonenci w Rzeszy Niemieckiej na pocztowe konto czekowe Berlin Nr. 41 800. Wydawanie: dla Generalnego Gubernatorstwa i dla Rzeszy Niemieckiej przez Placówkę Wydawniczą dla Dziennika Rozporządzeń, Krakau (Kraków) 1, skrytka pocztowa 110. Dla interpretacji rozporządzeń i obwieszczeń miarodajny jest tekst niemiecki. Skrót: Dz. Rozp. GG. (dawniej: Dz. rozp. GGP. I/II).